

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ รอยสัก: การสร้างอัตลักษณ์ที่ปรากฏบนเรือนร่างของตน

ผู้เขียน นางสาวพจมาน นิตย์ใหม่

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ศาสตราจารย์ สุรพล คำวิหิตกุล ประธานกรรมการ
อาจารย์ ทศนัย เศรษฐเสรี กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมา และพัฒนาการของการสัก ตลอดจนความคิด ความเชื่อจากผู้ที่มียรอยสัก และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการสักที่มีส่วนในการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ที่มีรอยสัก

โดยวิธีการศึกษาเริ่มจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลุ่มบุคคลทั่วไปที่มีรอยสัก มีอายุตั้งแต่ 18 - 30 ปีขึ้นไป ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจำนวน 53 คน ควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์เบื้องต้น และสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการคัดเลือกสัมภาษณ์กรณีศึกษาที่มีรอยสักแบบเจาะลึก (Depth Interview) ถึงความคิด ความเชื่อ ตลอดจนความเข้าใจเรื่องร่างกายในการสร้างอัตลักษณ์จากรอยสัก รวมทั้งหมด 5 คน โดยใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ แนวคิดเรื่องร่างกาย และแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม

ผลการศึกษาประวัติความเป็นมา และพัฒนาการของการสัก ตลอดจนความคิด ความเชื่อจากบุคคลที่มีรอยสักพบว่า แต่เดิม รอยสักได้รับความนิยมโดยมากในหมู่ชายไทย ที่มุ่งเน้นการสักเพื่อสร้างกุสโลบายไว้ยึดเหนี่ยวจิตใจในการสู้รบ ที่จะให้ผลทางด้านไสยศาสตร์ในความอยู่ยงคงกระพันชาตรี และเมตตามหานิยม ที่ทำให้ตนมีเสน่ห์เป็นที่รัก นิยมชมชอบของบุคคลทั่วไป ซึ่งในช่วงหนึ่ง พบการสักเลกให้แก่ผู้ทำหน้าที่เป็นไพร่หลวง หรือแสดงสังกัดในกรม กอง และสักเพื่อประจานความผิดให้แก่นักโทษ จึงเป็นสาเหตุของการสร้างวาทกรรมชุดหนึ่ง ที่ส่งผลกระทบต่อมาถึงบุคคลที่มีรอยสักในยุคปัจจุบันที่ว่า หากบุคคลใดมีรอยสัก จะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนขี้คุก ขี้दारาง เป็นนักเลงหัวไม้ อันทพาล ฯลฯ หากเป็นหญิงที่มีรอยสักจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี เป็นผู้หญิงชั้นต่ำ หรือเป็นโสเภณี จึงไม่เหมาะแก่การคบค้าสมาคม

แต่ทว่า รอยสักรยังคงปรากฏให้เห็นมาจนถึงในยุคปัจจุบัน ที่พบในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ถือได้ว่า รอยสักเป็นสื่อของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยหนึ่งที่จะประกาศจุดยืนในการต่อต้าน ต่อรอง และปฏิเสธการครอบงำของมายาคติจากวาทกรรมเดิม ด้วยการนิยมนรอยสักในเรื่องของ ความงามทางด้านศิลปะที่ปรากฏอยู่บนร่างกาย ซึ่งท้ายที่สุด การเป็นกลุ่มบุคคลที่นิยมสร้างอัต ลักษณ์จากรอยสัก ก็มีอาจหลุดพ้น และปฏิเสธการครอบงำจากวาทกรรมนี้ได้ กระทำได้แต่เพียงยืน หยัดด้วยการต่อต้าน ปฏิเสธ และต่อรองที่จะสร้างอัตลักษณ์จากรอยสักให้ปรากฏอยู่บนเรือนร่าง ของตน ที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มบุคคลที่มีรอยสักในสังคมไทยร่วมสมัย



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Tattoo: Establishment of Identity as Self-Identifying on the Body

Author Miss Potjaman Nitmai

Degree Master of Arts (Media Arts and Design)

Independent Study Advisory Committee

Prof. Suraphon Damrikul	Chairman
Lect. Thasnai Sethaseree	Member

ABSTRACT

This independent study aims to study the background history and development of tattoos as well as concepts and beliefs of the tattoos, and to study tattooing in relation to self-identifying of the tattoos.

The study began with collecting questionnaire information from 53 persons having tattoos aged 18 to over 30 years in Muang District, Chiang Mai Province. The questionnaire information was collected in parallel with basic interviews and participatory observations in order to obtain the data for finally selecting 5 persons for depth interviews regarding concepts, beliefs and understandings of the body and self-identifying by tattooing. The notions of identity, body and popular culture are applied into this study.

According to the study of background history and development of tattoos, the concepts and beliefs of the tattoos, tattoos were originally popular among Thai men who tattooed for battle purpose. Tattoos might reveal magical effect of being invulnerable, being liked and loved by others. In a certain period, there were arm tattoos (Sak Lek) marking on the civil servants to show what organization they were from. Tattoos were also used to mark on prisoners' bodies for condemning them publicly, this concept then resulted in an establishment of a discourse in the present that the ones who have tattoos on their bodies will be viewed as prisoners, roughs, gangsters, etc. If the tattoos were women, they would be viewed as bitched, naughty women or prostitutes who were not good to associate with.

However, tattoos still appear today. Those tattoos found in Muang District, Chiang Mai Province are considered as media by a sub-cultural group who resist, negotiate, refuse, and deny shadow of the former discourse. They viewed tattoos as artistic beauty on the body. In conclusion, to establish identity with tattoos cannot help the tattoos stay away from shadow of the discourse. They can only resist, refuse, or negotiate for establishing identity with the tattoos showing ways of life of the tattoos in the contemporary Thai society.